

סגן פומרנץ בעז

5644677

בן חני וקרלוס (אבנר)

נולד ב- ח' אדר תש"מ 25.2.1980

התגייס לצה"ל ב- 15.7.1998

שרת ביחידת אגוז

נפל ב- ט"ז ניסן תשס"ב 29.3.2002

בעת פעילות מבצעית.

פומרנץ בעז,

נולד ביום ח' באדר תש"ס (25.2.1980) בקריית שמונה. בנם של חני וקרלוס (אבנר). אח צעיר לנה ואליאב. בילדותו למד בעז בבית הספר היסודי "מגינים" והחל מכיתה ה' לקח חלק בתוכנית העשרה לילדים מחוננים במכללת תל-חי. כמו כן היה חניך בחוגי סיור של "החברה להגעת הטבע". בתום לימודיו בבית הספר היסודי עלה בעז לתיכון המקיף על שם "דנציגר" בקריית שמונה, ובו סיים את לימודיו במגמת פיזיקה ומחשבים.

בעז גדל בקריית שמונה, מוקף בנוף המרהיב של הגליל העליון ובחברים רבים. הוא ניחן ביכולת מרתקת להיות חבר של נערים ונערות מכל הסוגים ולהתחבר בטוב ליבו לכל אחד בעד היפה שלו. חלקם כינהו 'בוזי', חלקם 'פומי'. מורן סולימני חברתו סיפרה: "היית לי חבר מהיום הראשון שהגעתי לקריית שמונה. ילדה חדשה, מהעיר הגדולה שמנסה להסתגל לכיתה חדשה בעיירה קטנה. מצאתי אותך וגיליתי ילד-מנהיג, שטובתם של האחרים לנגד עיניו. גדלת להיות אדם שכוה, שיודע למצוא את הטוב בכל אחד, שרואה רנטן, יודע לסנן את הדעות הקדומות למצוא נקודת חיבור רלוונטית. שמחה על החברות שלנו, על הזכות שניתנה לי לגדול איתך, להתבגר איתך ועל כל הרגעים המתוקים והזיכרונות הממלאים שצעים בראשי ומזכירים לי אותך, בדרכי, יום-יום".

לאחר סיום התיכון התגייס בעז לעבא, לקורס טיס. לאחר ארבעה חודשים שעבר בקורס, צורף לתקופה קצרה לטירונות "גולני" בגדוד 13. משם עבר לסיירת "אגוז". בעז סיים מסלול ביחידה המובחרת ושירת כלוחם, עלף בצוות בוגר. חודשים אחדים לפני שחרורו המתוכנן יצא בעז לקורס קצינים, ובסיומו חזר ליחידה לפקד על צוות לוחמים.

בעז היה מפקד מיוחד שידע לענות על צרכים שונים אצל פקודיו. יניב חכים תיאר זאת באומרו: "רק שתדע שהיית יותר מסתם קצין למענו. אתה היית אבא, אימא ויותר מכול חבר – אחד מאיתנו. איך תמיד צחקנו יחד. תמיד אזכור אותך בזכות החיוך הגדול שהיה על פניך בכל הזמנים, אפילו בזמנים הקשים ביותר. תמיד היית אופטימי והובלת אותנו קדימה...". בעז עודד ודחף את חייליו – אנשיו למצינות, בלי לוותר, והוא עצמו שימש להם דוגמה אישית ומופת. רוני: "בוזי, ... כל משימה שקיבלת, מהעברת אימון פשוט עד למבצע הכי מורכב, ביצעת בקור רוח מדהים ובשלמות. הרצון שלך לשלמות הוביל את שנינו למריבות קטנות שבמבט לאחור נראות לי דבר נפלא, רק כך הכרתי את בעז האמיתי בלי יחסים של חייל-מפקד ובלי שום צביעות. ככה גיליתי את התמימות שלך, את הרצון לשנות כל דבר לא טוב שקורה..."

חודש ימים שהה בעז בקו בצפון, ואז יצא הביתה לחופשת הפסח. בארוחת ליל הסדר נכחו כל בני המשפחה לראשונה מזה זמן רב והשמחה הייתה גדולה.

לפנות בוקר, מיד לאחר ליל הסדר, הוקפץ בעז חזרה ליחידה לפעילות מבצעית. עשרים וארבע שעות לאחר מכן הוא נפגע מירי של מחבל ונהרג במהלך הפריצה לשטח המוקטעה ברמאללה. בעז היה החלל הראשון במבצע "חומת מגן". בפעולה שבה השתתף בעז כבש צה"ל את מתחם המוקטעה.

סגן בעז פומרנץ נפל ביום ט"ז בניסן תשס"ב (29.3.2002). בן עשרים ושתיים היה בנפלו. הובא למנוחות בבית העלמין העבאי בקריית שמונה.

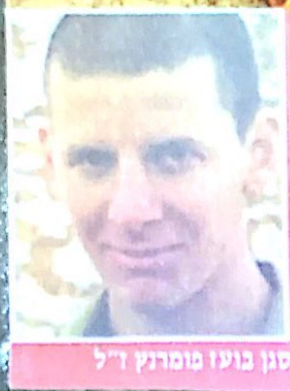
הותיר אחריו הורים, אחות – נהג ואח – אליאב.

דרכו האחרונה

מפקד הגדוד

סגן בועז פומרנץ ד"ל

קברו

חבריו ליחידה

משפחת פומרנץ

בועז פומרנץ ז"ל

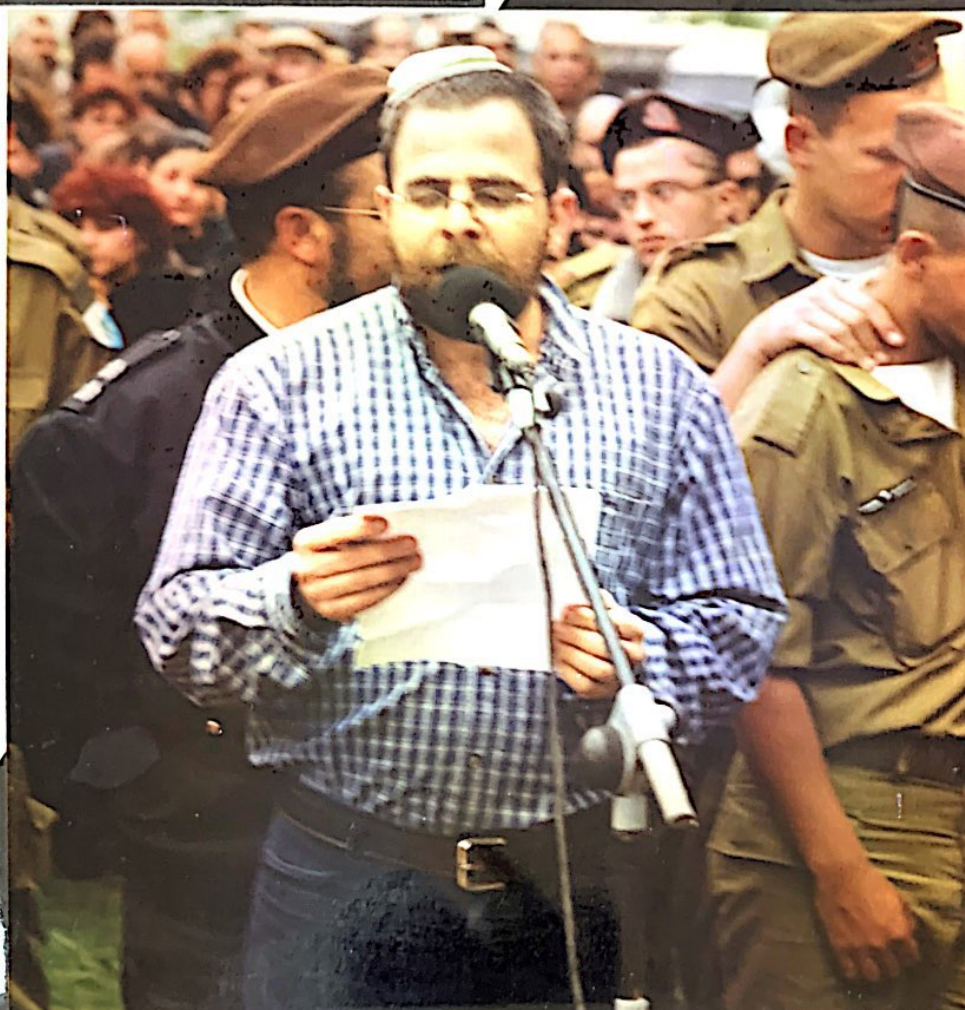
הצוות שעליו פיקד

בית ספרו

סגן מנהל בית ספרו

המבצע בו נפל

29/3/2002

מבצע חופת פגן

היומיים הראשונים

● רמאללה: צה"ל כבש ביום שישי את כי

רת הגדה, ואת מפקדת ערפאת שבתוכה יו"ר הרשות נצור במשרדו. קצין וחיל צה"ל נהרגים בפעולה.

● נצרים: ביום שישי בבוקר חודר מחבל חמוש

בסכין ליישוב, ורוצח שני ישראלים, בדרכם לבית הכנסת. הוא מחוסל מאוחר יותר.

● ירושלים: מחבלת מבצעת ביום שישי כבד

קר פיגוע התאבדות בסופרמרקט בשכונת "קריית יובל", בדרום העיר. שני ישראלים נהרגים, עשרות נפגעים.

● בית ג'אלה: לאחר שפגז מרגמה נורה

לעבר שכונת גילה בליל שישי, כובש צה"ל את העיר.

● בקה אל-גרבייה: שוטר מג"ב נהרג בשבת, בעת מרדף

אחרי מחבלים שהיו בדרכם לביצוע פיגוע תופת בישראל. שני המחבלים מחוסלים.

● גבול הצפון: חיובאללה תקף בשבת

בצהריים את מוצבי צה"ל בהר דב בטילים ובתותחים. כ-4,000 מטיילים פונו מהחרמון ומאתרים נוספים.

● אירועי יום האדמה: עשרות

ערבים ישראלים השתתפו בשבת בהפגנות ברוב היישובים הערביים, והביעו הזדהות עם ערפאת. ההפגנות היו שקטות יחסית, 24 נעצרו.

● האו"ם: בתמיכת ארה"ב ובהיעדרותה המופגי

נת של סוריה, אישרה מועצת הביטחון, החלטה הקוראת להפסקת אש מיידית ולנסיגה ישראלית מהערים הפלשתיניות, כולל רמאללה.

● גיוס מילואים: צה"ל גייס בסוף השבוע

20 אלף חייל מילואים, בגיוס הגדול ביותר מאז מלחמת לבנון.

מבצע חופת פגן

היום השלישי

● חיפה: 14 ישראלים, ערבים ויהודים, נהרגו וכ-30 נפצו

עו בפיגוע שביצע מחבל מתאבד במסעדת "מצה" בחיפה.

● אפרת: מחבל מתאבד פוצץ את עצמו במרכז הרפואי

של ההתנחלות. שישה נפצעו, חמישה מהם – אנשי מגן דוד אדום.

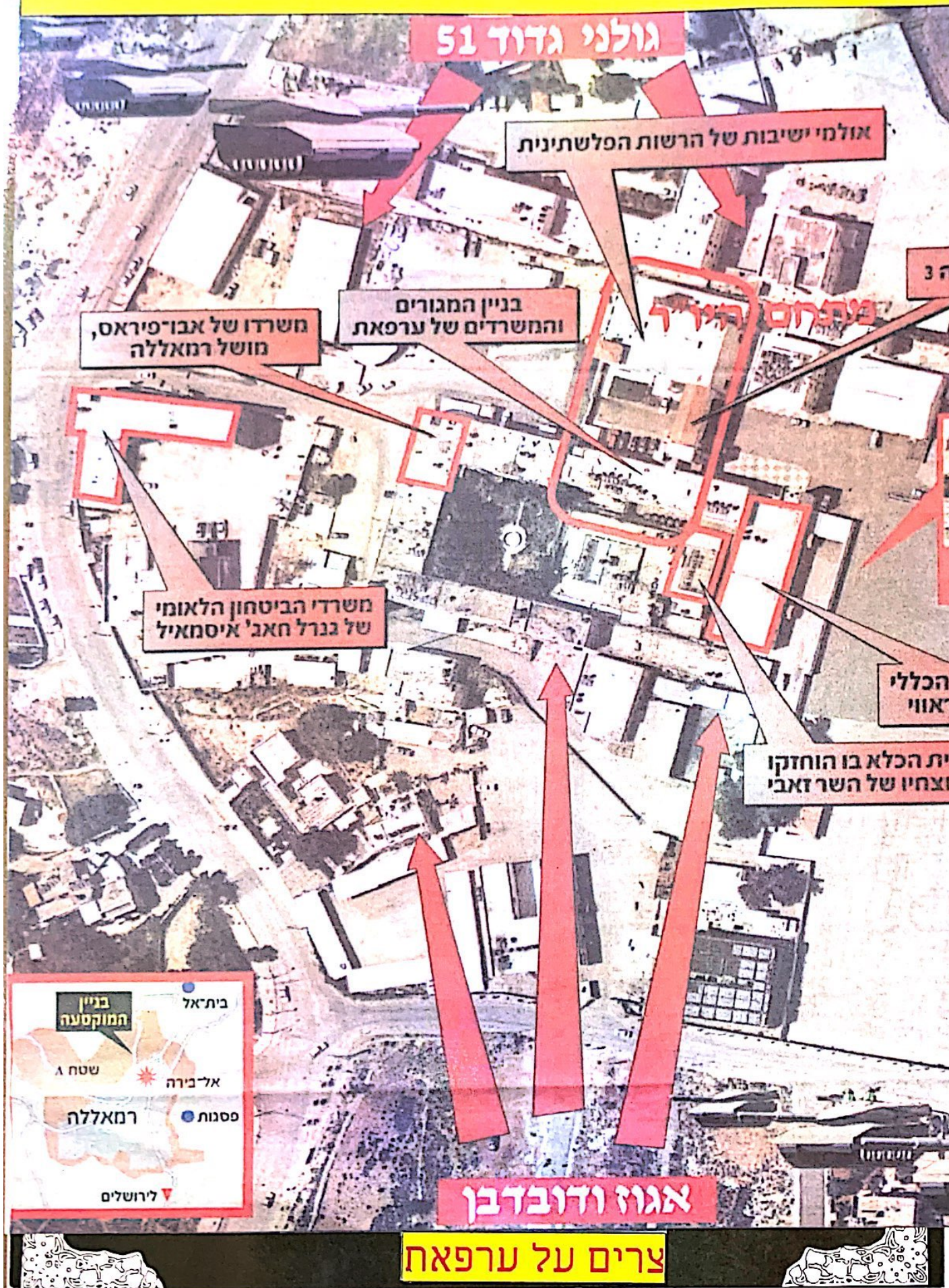
● רמאללה: חיילי צה"ל עברו מבית לבית ועצרו 391

חשודים. 32 פעילי שמאל אירופים הצליחו להיכנס ללשכת ערפאת, ולטענת צה"ל, הכריחו משם מבוקשים.

● קלקיליה: לקראת הצות, כוחות שריון, הנדסה ור

גלים של צה"ל נכנסו לתוך העיר.

חיילי חטיבת גולני בכיבוש וטיהור המוקטעה

נהרגו בקרב על לישכת ערפאת

סגן בועז פומרנץ וסמל ראשון רומן שלאפשייין, שני לוחמי גולני, נהרגו בסוף השבוע בקרבות ברמאללה

סגן בועז פומרנץ ו"ל

סגן בועז פומרנץ ו"ל

הוא היה בעל חוש הומור וכלט לכסס. כיום המשי הוא עוד התקשר הביתה, ריכר עם אמו ואמר לה 'הכל יהיה בסדר'.

הוא היה בעל חוש הומור וכלט לכסס. כיום המשי הוא עוד התקשר הביתה, ריכר עם אמו ואמר לה 'הכל יהיה בסדר'.

הלווייתו של בועז תהיה היום בשעה 16:30 בחלקה הצבאית בבית העלמין בסרית שמונה.

אל תראגי, אמא

סמל ראשון רומן שלאפשייין, בן 21 כמותו מסעלה אפרים, נהרג שלשים ברמאללה. הוא תמיר רצה להיות לוחם בנצחיו וכך גם סיים את חייו. אפרים אתמול הודיע, דוד וילנה. בן היום שלאפשייין עליו מנצחיה לפני שש שנים, והשתקעו כמסעלה אפרים, לסם הניצו בעצמות הסכא, משה שלאפשייין. הסם, לסעבר הוחם בצבא הארזים, נהג לענוד את המרדיות הצבאיות שלו באירועים חגיגיים, ורומן היה אומר לו 'סכא, גם אני לוחם קרבי'. רומן, במיר צנוע, העריף שלא לספר למשי פהתו מה הוא עושה בצבא. גם לא על כך שבי מהלך שירותו קיבל תעודת הוקרה וגם את אות המופת מיהדות ה'מסיוע' של גולני. רומן היה הנן הכבוד, ללוחים ים בת צעירה ממי נן, אירה, בת 16. הנרו מספרים עליו כי התאקלם

מאת אבי אשכנזי ושלמה צונה

בערב ליל הסדר הג סגן בועז פומרנץ, בן 22 בנותו, עם בני משפחתו, בביתם בקרית שמונה. האירוע היה חגיגי במיוחד, ואי הר שאחיו של בועז היה בטונו שחרור, אהר די שרות ממושב ביהול, יבואי ים בועז יחסישר מהחוגה בה שירת, 'אנוני, אהרי תקופה ארוכה שרא היה בבית. מיד אחר הסדר הוצע בועז לצבא, כדי שיי שתתף בחרג על כיבוש המיתחם של ערפאת ברמאללה. בחרג זה מצא את מותו. משפחת פומרנץ מוכרת הוטב בקרית שמונה, ההורים עובדים כרוהמים בסניף הופת הוי לים בעיר, וכמעט כל התושבים מכירים אותם. 'בועז היה לרוט להניע ליחידות הכי קרבות. כבר לפני הגיוס התחיל להתאמן, ורצה להיות מבושר', אומה שאיל יוסטיטב, מאמן כושר קרי יי ככית ספר דעצירה, בו למד בועז. עם מותו הותיר בועז ווג הורים, את ואחות.

סגן בועז פומרנץ (22)

נתת פקודות עד הרגע האחרון

כשהם שעונים בתף אל בתף עמדו אתמול חיילי 'אגוז' בבית העלמין בקריית שמונה, ולא הפסיקו למרר בבכי. הם הגיעו להיפרד מהבנים, סגן בועז פומרנץ (22), שנהרג ברמאללה ביום שישי האחרון. מפקדו של פומרנץ, סא"ל תמיר, סיפר על רגעיו האחרונים בקרב על המוקטעה: 'עוד הספקתי לשמוע אותו אומר בקור'רוח בקשר 'אני מוהה', ונתת פקודות. הייתי בטוח שגם בהיתקלות הזו תצליח, אבל לא. תדע שהחיילים שלך חיסלו את המחבל שפגע כך'. ראש עיריית קריית שמונה, חיים ברביבאי, הזכיר את היום שבו ניצל האב השכול, אבנר, ממתקפת טרור: 'דווקא בשעה שהאב, אבנר, מציין היום 28 שנים לנס שאירע לו, לאחר שמחבלים חדרו לקריית שמונה והוא הצליח להסתתר וניצל, הוא קובר את בנו'. אחיו של פומרנץ, אליהב ונגה, התקשו להיפרד: 'היית מלאך עם חיוך מבויש. לא קלטנו את הרמזים שהטובים תמיד הולכים'.

יום שני, י"ט בניסן תשס"ב - 1.4.2002

סיפור נפילתו:

היחידה החלה תנועה לתוך השטח של רמאללה, חייליה היו אמורים לתפוס את הרחוב הראשי, כדי שכל הכוחות ייכנסו למוקעטה.

זה היה בשעות הבוקר המוקדמות, מזג האוויר היה ערפילי וקר, החיילים צעדו לאורך הרחוב וזיהו 3 דמויות עם נשק הם צעקו להם לעצור וכשהם לא עצרו, הצוות של בועז פתח באש והרג את אחד המחבלים, השניים הנוספים נמלטו ככל הנראה. בהמשך ההתקדמות הגיע לשם כוח פלסטיני ברכב מסוג "וונדורה" ופתח באש לעבר הצוות. הלוחמים השיבו אש וחיסלו את הכוח, כמה מטרים לאחר התקרית השניה, התקדם הצוות של בועז במטרה להשתלט על אחד הבניינים שמשקיפים למוקעטה. בשלב התנועה לבניין נפתחה על הצוות אש מבניין בן 8 קומות אשר היה סמוך ליעד המיועד. בעקבות מכת האש שנפתחה על הכוח שנכנס לבניין על מנת לתפוס מחסות ולחסל את המחבלים. חיילי הצוות החלו מטהרים את החדרים.

בקומה 4 התנהל קרב יריות במהלכו חוסל המחבל, תוך כדי הקרב נתקלו החיילים בבעיות ותקלות בנשק עקב מזג האוויר הגשום. נשקו של בועז היה בין הבעייתיים, אך בכל זאת הוא התעקש להיות ראשון ולהוביל את הלחימה.

בועז הוביל את הצוות בגרם מדרגות במטרה לסרוק את שאר הבניין ואז נורה צרור מלמעלה ופגע בבועז. כתוצאה מהירי נפגע בועז בצווארו והעורק הראשי שלו

התפוצץ. החיילים חשבו שבועז התמוטט רק בכדי לתפוס מחסה וצעקו: "בועז- חלץ אחורה!" רק לאחר כמה שניות הם הבינו שמפקדם נפצע, והם חילצו אותו.

הצוות חיסל את המחבל בזריקת רימון ובמקביל התחילו את הטיפול בבועז שנותח במקום ע"י הרופא והחובש מהצוות. תחילה ניסו לפתוח לו דרך שתסייע במעבר

לכניסת אוויר, אך דבר לא הועיל, למרות שבשניות האחרונות הוא היה בהכרה, הוא

חדל לנשום לאחר חצי דקה וכעבור 2 דקות הוא נפטר. המוות נקבע לשעה: 14:06

בבוקר בתאריך ה- 29/3/02.

חובשים מטפלים בפצועים

גם לצה"ל היו נפגעים בלחימה; כבר בשעות הראשונות של מבצע "חומת מגן", במהלך ההשתלטות על אחד המבנים, נהרג סגן בועז פומרנץ, מפקד צוות ביחידת "אגוז". הכוחות שהוביל היו בקומה השלישית (מתוך חמש), כאשר מאחד המעברים נפתחה לעברם אש. פומרנץ נפצע באורח אנוש בצווארו, ונפטר בהמשך. חייליו הסתערו על המחבלים, וחיסלו אותם. שעות אחדות מאוחר יותר נהרג חייל נוסף, סמ"ר רומן שלאפשטיין מגדוד 51 בגולני (על ההרוגים - בעמוד 10). גם הוא נפגע מאש שנורה תה עלידי חמוש פלשתיני באחד ממסדרונות המבנים שנתפסו, וגם במקרה הזה חוסל המחבל בתוך שניות.

■ בזכות הערפל

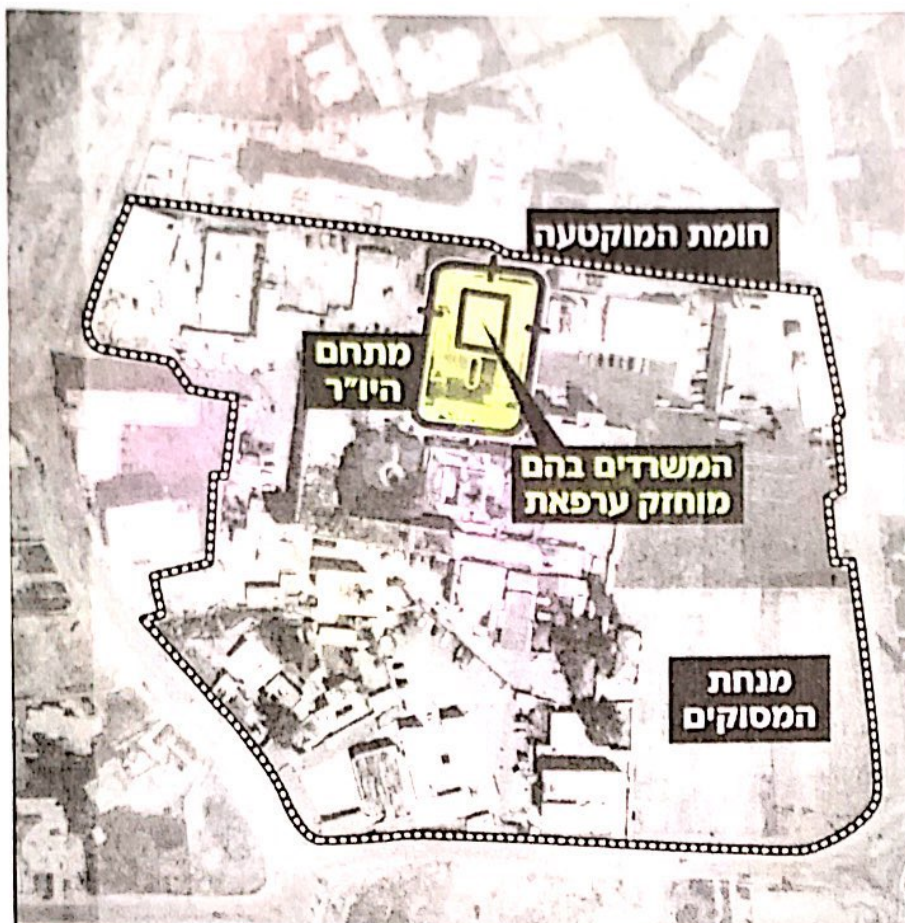
הלחימה הצפופה הזו, במסדרונות המבנים במתחם ה'מוקטעה', היתה פועל-יוצא של החלטה פלשתינית ברורה: לא להיכנע בלא קרב. אחרי הפלישה הקודמת של צה"ל לרמאללה, שנדמתה כמו טיול שנית, לעג ערפאת לאנשיו על היעדר רוח הלחימה שלהם, ואמר כי ציפה מהם להפגין התנגדות גדולה בהרבה. הלקח היה ברור: בפעם הזו, ציפו לצה"ל עשרות חמושים שהקיפו את המבנים, ומלכודים ומיקושים שונים שהונחו לצידם ובתוכם.

מאת יואב לימור

רמאללה

"אנחנו משחקים ב'צ'יקן' עם ערפאת, ונראה מו'י'שבר ראשון", אמר אתמול קצין בכיר בצה"ל, שלא ידע לאמר אם בסופו של דבר אכן ייכנסו הכוחות לבניין, או שמדובר באיום סרק. בכל מקרה, זבהיר, ערפאת פתח חשבון עם צה"ל, אחרי שאני שיו פירסמו הודעה, בה נאמר כי הוא יירה מאקדח על החיילים שמקיפים את לישיבתו. גם באותו אירוע חשו החיילים כמנוצחים: לפני ירי האקדח, פתחה לעברם אש מתת-מקלע. היורה, שהתברר אחר-כך כאחד משומרי-ראשו הצמודים של ערפאת, חוסל במקום.

שומר הראש היה רק אחד ממספר לא ברור של ילשתינים חמושים, שנהרגו במהלך פעולת צה"ל רמאללה. הפלשתינים ריחווחו על חמישה הרוגים, וכוחות ידעו לספר על "לפחות 10", המודיעין וקציני הקישור והתיאום ידעו על מספר כפול. המכנה משותף לכל ההרוגים היה אחד: הם נהרגו בקרבות גנים מול פנים, מטווחים קצרים מאוד, כמעט תמיד אחרי שהיו הראשונים שפתחו באש.

המוקטעה

המתחם שזמנו מנוהלת הרשות הפלשתינית

המוקטעה היא המרכז השלטוני הפלשתיני בגדה המערבית ומרכז השלטון של העיר רמאללה.

במתחם, שגורלו כקילומטר רבוע, נמצאים לשכתו של ערפאת וביתו הפרטי, מפקד דות המודיעין הצבאי והמודיעין הכללי, מפקדת כוחות הביטחון הפלשתיניים ומשרדי מושל מחוז רמאללה.

בניין המוקטעה נבנה על ידי הבריטים ערב מלחמת העולם השנייה. הוא שימש כמנה צבאי בריטי וכמרכז השלטון הבריטי ברמאללה. מאז 1995, לאחר פינוי רמאללה, משמש הבניין את ערפאת.

בחצר הגדולה במזרח המתחם ממוקם מנחת המסוקים של ערפאת. בסמוך לו נמצא חדר האה"מים, שם נהג ערפאת לקבל את האורחים שהגיעו לרמאללה. בצפון-מרכז המתחם נמצאת לשכתו של ערפאת. בקומה הראשונה חדר השומרים. הקומה שנייה היא קומת המגורים, המשרדים, חדרי המחשב והארכיונים. בקומה השלישית לשכתו של ערפאת, חדר הישיבות של ההנהגה ומשרדיהם של עוזריו הבכירים של ערפאת.

בחלקה הדרומי של המוקטעה נמצאת מפקדת הביטחון הכללי הפלשתיני. במערב המוקטעה שוכן המודיעין הצבאי, ובמרכז המתחם מפקדת המודיעין הכללי של תאופיק טיראווי. המתחם כולו היה מוקף בחומה, אך היא נהרסה אתמול אחרי ההצהריים על ידי ההפזורים של צה"ל.

2 ההרוגים הראשונים של המבצע

סגן בועז פומרנץ מקריית-שמונה וסמ"ר רומן שליאפשטיין ממעלה-אפרים עוד הספיקו לבלות את ליל-הסדר עם משפחותיהם • בסוף-השבוע התבשרו המשפחות: הבנים נהרגו במהלך פעולת צה"ל ברמאללה • הוריו של רומן לא יודעים היכן ייקבר בנם

סגן בועז פומרנץ השאיר אחריו הורים, אח ואחות. הוא יובא למנוחות היום ב-16:30 בבית-העלמין בקריית-שמונה.

• את ליל-הסדר עשה סמ"ר רומן שליאפשטיין עם הוריו, אלן ודוד, ועם אחותו אירנה (16) בביתם במעלה-אפרים. בארבע בבוקר צילצל הטלפון, ורומן קיבל פקודה לחזור ליחידה. את מול קיבלו בני המשפחה את הבשורה המרה: רר מן, לוחם בגולני, נהרג בפעולת צה"ל ברמאללה. משפחת שליאפשטיין עלתה מגרוזיה לפני שש שנים. "כשרומן התגייס לצבא שיבצו אותו כנהג משאית, אבל הוא לא היה מוכן להשלים עם ההחלטה. הוא נאבק במפקדיו ועשה מהומה כדי שיאפשרו לו להתנדב לגולני. כשנעתרו לבקשתו – הוא היה מאושר", סיפר האב דוד.

כדי לא להדאיג אותם, לא סיפר רומן להוריו היכן הוא משרת. "כשהוא היה בג'נין – הוא סיפר שהוא בעפולה. כשהם נכנסו לטול-כרם – הוא סיפר לנו שהוא בנתניה. כל פעם ששאנו לנו אותו מה הוא עושה בצבא, הוא היה מתחמק ומבקש 'תשאלו אותי רק איך אני מרגיש'", הוסיף האב.

וכאילו לא די באבל הנורא שירד על ההורים, אתמול היו צריכים לעסוק בשאלה היכן ייקבר רומן, שכן אמו אינה יהודייה, ולכן גם רר מן עצמו אינו נחשב יהודי.

מאת איתן גליקמן וגיא מיטל

במהלך הפעולה ברמאללה בסוף-השבוע איבד צה"ל שני לוחמים: סגן בועז פומרנץ (22) מקריית-שמונה וסמ"ר רומן שליאפשטיין (21) ממעלה-אפרים.

"רק לפני 24 שעות נפרדתי מבוועז, ועכשיו מודיעים לי על מותו. איך זה קרה?" מירר את מול בככי אבנר פומרנץ, שכנו בועז, קצין בסייר רת "אגוז", נהרג שלשום במהלך הפעולה ברמאללה.

ביום רביעי בלילה עוד היתה משפחת פומרנץ משפחה רגילה ומאושרת. בועז הגיע הביתה לליל-הסדר, והשמחה היתה גדולה. לפנות-בוקר הוקפץ בועז ליחידה. 24 שעות אחר-כך הוא נהרג במהלך הפריצה לשטח המוקטעה.

בועז התגייס לסירית "אגוז" בעקבות אחיו, אליהב, שהיה אף הוא לוחם ביחידה. "בועז היה משכמו ומעלה. מלח הארץ, איש שתמיד הצטיין בכל מה שעשה. היו לו עשרות חברים, הוא התקבל לכל הקורסים היוקרתיים בצה"ל, הוא תמיד שאף להגיע רחוק ותמיד התבלט", סיפרו חבריו.

האב אבנר חווה את הטרור על בשרו לפני 27 שנה. ב-1974 פרצו מחבלים לקריית-שמונה, והגיעו לרחוב שבו התגורר. אבנר הסתתר בדירתו – וניצל.

"אלוהים לוקח קודם את הטובים"

— כך הספידה נוגה פומרנץ את אחיה בועז ז"ל שנהרג בפריצת צה"ל לרמאללה ■ משפחת פומרנץ הצטרפה גם היא למשפחת השכול וביום שלישי יהיה זה יום הזיכרון הראשון ליקירים ■ אנחנו עדיין לא מעכלים שבועז נהרג, אמרו השבוע בני משפחתו ■ "בועז זה שם נרדף לדבר חי", הוסיפו ■ "אני יוצא לשמור על הבית של אחותנו", אמר בועז לאחיו אליאב בשיחתם האחרונה ■ הוא יצא למשימה אך ממנה לא שב ■ האב אבנר שניצל מהתקפת המחבלים בעיר לפני 28 שנים: "החג שהיה לשמח ביותר בחיי, יהפוך לעצוב ביותר" ■ חברו הטוב, טל עמיעד: "בועז, תסלח לי שאף פעם לא אמרתי לך שאני אוהב אותך, כי פשוט לא יצא לי..."

עד כמה סמלי הוא המהלך הזה של בועז. תמיד הוא היה כזה, אחד שאוהב ויודע להוביל אחריו. בני משפחתו של בועז, עדיין מתקשים וממאנים להאמין כי לא ייראו את יקירם עוד.

השבוע נפגשתי עם בני המשפחה לשיחה על בן הזקונים שלא ישוב עוד.

— בליל הסדר, ישבתם כולכם 3 שעות יחד על שולחן החג. האם הרגשתם, בדיעבד, בסימנים כלשהם אשר רמזו לכם שזוהי ארוחת הפרידה מבוועז?

"למען האמת, לא היתה שום תחושה שמהו רע עומד לקרות. היה סדר פסח שמח ובמיוחד לאחר שזוהי הפעם הראשונה לאחר כמה שנים, שכל בני המשפחה יושבים יחדיו על שולחן הסדר".

— לאחר 28 יום במוצאי גבול הצפון, מגיע בועז הביתה לחופשה ראשונה. פתאום 24 שעות לאחר שהוא "נוחת" בבית, הוא מוקפץ בחזרה לבסיס. איך הוא קיבל את זה מיד כשנתבקש לחזור?

"כשבועז נתבקש לחזור לבסיס כבר כבוקר יום חמישי, הוא היה בתחושה טובה, כך לפחות הוא שידר לכולם. כשקיבל את ההודעה, הוא אפילו חייך ושר לעצמו שירים. תוך כדי ההתארגנות המהירה שלו, הוא דאג לערוך סבב טלפונים בין כל החבריה מהצוות, זאת על מנת לוודא שכולם יודעים על ההקפצה לבסיס. הוא גם רצה לבדוק שהכל בסדר עם כל החיילים. אנחנו במקביל, הופקדנו על מלאכת ייבוש המדים שלו על ידי מפור החום. הוא היה מחוייך גם ברגעים האחרונים לפני שיצא מהבית. לא הייתה לו שום

עוד יומיים, יום שני בשעה 20:00, יתייחד עם ישראל עם זכרם של חללי מערכות ישראל. הצפירה שתשמע במשך שתי דקות בכל רחבי הארץ, תקבל השנה משמעות חזקה הרבה יותר בקרב משפחת פומרנץ מקריית שמונה. להורים אבנר וחני ולאחים נוגה

ואליאב, יהיה זה יום הזיכרון הראשון בו יציינו את נפילתו של יקירם בועז ז"ל.

סגן בועז פומרנץ, בן קריית שמונה וקצין ב"סיירת אגוז" המשתייכת לגולני, נפל לפני 14 יום בעת פעילות צבאית בעומק השטח הפלסטיני. בועז, נרשם כחלל ה-79 של קריית שמונה ועם נפילתו, הצטרפה גם משפחת פומרנץ אל משפחת השכול הגדולה. יצויין עוד, כי פומרנץ היה לחלל הראשון במבצע "חומה ומגן" שעדיין מתגלגל בשטחים.

עוד לפני שנפל בועז בקרבות הקשים שהתנהלו ברמאללה, הוא הספיק לעשות את סדר הפסח בחיק משפחתו. "זה היה ליל הסדר הראשון אותו חוגגים כל בני המשפחה יחד, לאחר כמה שנים בהן תמיד נעדר אחד מהילדים", סיפר השבוע בכאב האב אבנר. עד לערב הפסח, אז יצא בועז לחופשתו האחרונה, הוא "בילה" 28 יום במוצבים הסמוכים לכפר רג'אר הנמצא על גדר הגבול בין ישראל ללבנון.

בני משפחת פומרנץ מספרים עד כמה נחמד היה לחגוג את סדר הפסח במשותף ועד כמה היה בועז דומיננטי במהלך הערב. "היה כל כך שמח וכיף בליל הסדר", מספרת נוגה, האחות הבכורה. "כולם סביב השולחן ובוועז במין צחוק כזה, השתלט על ההגדה ולא נתן לאף אחד לקרוא".

בועז פומרנץ ז"ל

שני חברים שמואו שהתגייסו עברו את כל המסלול ביהודה, ארז לוי ויל נפל לפני שלושה חודשים

- אבנר, היית אתה אשר פתחת את הדלת לנציגי קצין העיר. מה עלה בראשך באותו הרגע ומה הייתה הרגשותך עוד לפני שהתבשרת ב"בשורת איוב"?

"הבנתי מיד מה הם עומדים לומר לי. לא רציתי בכלל להאמין שזה מה שהם הולכים לומר לי. עד שלא ראיתי את המודעה שעל הדלת אשר עליו נכתב: 'בועז פומרנץ ז"ל' ועד שלא ראיתי את בועז, לא האמנתי. זה דבר מאוד קשה, שהאסון כל כך קשה נופל עליך ומכניס אותך למציאות חדשה".

- בעוד שלושה ימים, יציין עם ישראל את יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל. יהיה זה יום הזיכרון הראשון ליקירכם. האם אתם מעכלים כבר את הצטרפותכם למשפחת השכול הגדולה? וכיצד תרגישו ביום הזיכרון הראשון לבנכם?

"לא. עדיין אנחנו לא מעכלים את הצטרפותנו למשפחת השכול. קשה לדבר על בועז כדבר שאיננו עוד. בועז זה שם נרדף לדבר חי. החיוך שלו ושמתח החיים שלו היו מנת חלקו. ביום שלישי נחוש אחרת מכל ימי הזיכרון הקודמים. הפעם אנחנו נהיה מהצד השני, נהיה חלק ממשפחת השכול. רק תקווה אחת יש לנו. בועז כבר לא החלל האחרון של מדינת ישראל, אך לפחות שיהיה החלל האחרון של קריית שמונה".

- כשאתם מסתכלים על כל המצב במדינה ואם להעמיד את הדעה של מספר אזרחים שכביכול החיילים שנפלו בלבנון, נפלו לחינם, איך אתם רואים את נפילתו של בועז?

"אנחנו מקווים שהפעילות בערים הפלסטיניות יביאו בסופו של דבר לשקט ולשלום המיוחל. במידה שהשקט והשלום לא יגיעו לאחר מכן, זה יכאב עוד יותר. אנחנו יודעים שבועז שלנו לא נהרג כך סתם, הוא נפל למען הגנת אזרחי המדינה. כולנו תקווה שהמצב הזה לא יישאר כך גם בעתיד, כדי שלא נבוא ונאמר שבועז הלך מאתנו סתם".

- אומרים שהלוויה של בועז, הייתה הגדולה ביותר שידעה קריית שמונה, זאת למרות שמדובר במשפחה קטנה ושקטה. איך אתם מסבירים זאת?

"מלבד המעגלים של החברים מהעבודות של בני המשפחה ושל בועז מבית הספר ומהצבא, הייתה פה גם הפגנת הזדהות עם משפחה מקריית שמונה והזדהות עם המצב במדינה ועם השכול".

- יום לאחר הלוויה של בועז, מלאו 28 שנים לאירוע הדמים הקשה ביותר שידעה קריית שמונה. בין הניצולים מהתופת, היית אתה, אבנר פומרנץ. דווקא ביום בו אתה מציין 28 שנים לנס הפרטי שלך, אתה מלווה את

המשך בעמוד 24

בעיה לחזור בחזרה לבסיס".

האב אבנר הוסיף ואמר כי ברגע שבועז יצא מהבית, היתה לו תחושה רעה לגבי גורל בנו, אך למרות זאת הוא עשה הכל על מנת לשמור על איפוק. "מה שנותר לי לעשות, זה היה רק לקרוא מעט תהילים, בתקווה שישמרו על הבן הקטן שלי".

- מהן המילים האחרונות שאמרתם לבועז ומהן המילים האחרונות ששמעתם ממנו?

"אימא דיברה איתו כמה שעות לאחר שהגיע לבסיס היחידה שלו. היא שאלה אותו לשם מה הקפיצו אותו והאם הכל בסדר. בועז כהרגלו, לא רצה להלחיץ אותה ולכן העדיף לומר לה שהוא נמצא רק באימונים, שהכל בסדר ואין לה סיבה לדאגה".

האב אבנר סיפר כי: "גם לפני שחני אשתי יצאה לעבודה בבוקר יום שישי, היא ביקשה ממני שארים טלפון לבועז כדי לשמוע אם הכל בסדר. אז אני אמרתי לה שכעת אין טעם להרים אליו טלפון. בתוך תוכי ידעתי שבועז כבר נמצא ברמאללה".

רק לאחר הגדול שלו, דאג בועז לספר פחות או יותר לאן מועדות פניו. "אני יוצא עכשיו לשמור על הבית של אחותנו", אמר בועז לאחיו אליאב. המשפט הזה

היה הקוד שבין האחים, אשר סימן על יציאה לפעילות מבצעית בשטח האויב. האחות הבכורה נוגה, מתגוררת במודיעין, היישוב המצוי גם כן בקר האש, ולכן הוחלט כי זה יהיה הקוד.

- במהלך השבעה, ביתכם המה אדם. הגיעו המון חברים ומכרים כדי לחזק אתכם. אילו סיפורים חדשים שמעתם על בועז, סיפורים שלא הכרתם?

"חברים שלו מהצוות סיפרו כי בזמן שהם תפסו את הקו ברג'אר, כמה

ימים לפני שנהרג, בועז היה משהחל את החיילים שלו לחופשות הביתה ובמקביל, הוא היה מחליף אותם בשמירה. בועז ויתר על החופשות שלו, רק כדי שהחברים שלו ייצאו לחופשות. הוא היה אומר להם: 'אתם תצאו לחופשות כי אתם גרים רחוק מפה. אני יכול להסתדר כי אני גר קרוב לפה. ההורים שלי יכולים לקפוץ ולבקר אותי'. שמענו עוד המון דברים נפלאים על בועז. פתאום אתה מגלה עולם חדש, גדול ומלא, עולם שלא הכרת בבועז שגדל אתך כל חייו. תמיד חשבנו שיש לו צוות קטן, אבל פתאום גילינו צוות של 23 חברים איכותיים. תמיד בועז היה מתרוצץ סביב הטלפונים, כך מספרים חברים, זאת כדי להשיג עבור חייליו לצוות עבודות, כיוון שרובם היו בעלי בעיות ת"ש. עוד סיפור שהוא

היה נווט מצויין וכל מי שהצטרף אליו, סיים את המסלול הרבה יותר מהר".

ההורים חני ואבנר באחד מביקוריהם אצל בנם בצבא

ואני רוצה שתסלח לי שאף פעם לא אמרתי לך שאני אוהב אותך. כי פשוט לא יצא לי... טל עמידה

שהפעם האחרונה שדיברנו הייתה עוד שיחה רגילה ולא שיחה של סוף. אני רוצה שתסלח לי שלא נפרדתי ממך כמו שצריך. אני רוצה שתסלח לי שאני כל כך כועס עליך שהלכת

המשך מעמוד 23 בועז פומרנץ ז"ל

בנך למנוחת עולמים, גם כן כתוצאה מפעולה טרור.

"חג הפסח היה בשבילי השמחה ביותר בחגים. כמה ימים לפני שעליתי ארצה, חגגתי בארגנטינה את ליל הסדר. כך עשיתי גם באונייה ארצה. ברגע שניצלתי גם מהתקפת המחבלים בכלוק בו התגוררתי ברחוב יהודה הלוי, הבנתי עוד יותר עד כמה אני אוהב את חג הפסח. אך לצערי, חג השמחה ביותר בחיי, הפך לחג העצוב ביותר. אם הייתי יכול, הייתי נותן לבועז את כל השנים שלי כדי שיחיה. הייתי מוכן ללכת במקומו."

במידה ובנכם הגדול יקרא בקרוב לשירות מילואים כקצין ביחידתו המובחרת, האם אתם התורמים, תנסו למנוע ממנו את ההליכה אל שדה הקרב?

"אם הוא יוזעק לשירות מילואים, הוא ילך. כולנו יודעים שאם זה למען ביטחון המדינה, אז אין פה בכלל על מה לחשוב. מצד שני, נראה אותך ונראה אם יש מישהו שיצליח לעצור מבעדו להתגייס מיד לשירות המילואים."

אני יודע שהשאלה קשה והתשובה עליה עוד יותר, אולם, אילו היה היום בועז בין החיים, כיצד הייתם מציירים אותו בעוד 10 שנים?

"ככל הנראה, בועז היה בעוד 10 שנים, מהנדס אלקטרוניקה ומחשבים. קרוב לוודאי עם הרבה ילדים מסביבו ואישה אוהבת. אולי יש דברים שלא מדויקים, אך בכל זאת אנחנו בטוחים שהיה לו עתיד מזהיר עם הרבה ילדים. אפשר רק לדמיין ולשער, אבל לא יותר מזה."

"תסלח לי שלא אמרתי לך שאני אוהב אותך..."

כך הספיד טל עמידה את חברו בועז ז"ל

נזכרנו בחייוך שלך, שבא באלפי צורות, ולכל אחת משמעות אחרת: החייוך בחצי פת, זה שאומר שמהו לא ממש מוצא חן בעיניך. החייוך בחצי השני, שאומר שעשית משהו תחמני ותחף מישהו ירגיש את זה. ואת החייוך של שני החצאים, אותו אני הכי אוהב. אני אוהב כך הכי הרבה את כמה שאכפת לך מכולם, איך דאגת תמיד לשלד את אבירן לצאת, לזכור תמיד לאסוף את סובול, לוודא שמורן בבית. לכתוב כל סוף שבוע אי-מייל לאבישג ותמיד להעניף לי את הסיגריות מהידיים. אז נכון שלפעמים התעצבנו, אבל אני מקווה שאתה לא כועס, ככה זה עם חברים.

הגענועים אליך רק גדלים משנייה לשנייה וכל אחת כמעט נצח. יש לי עוד כל כך הרבה לומר לך אבל אני רק אבקש כמה דברים: אני רוצה שתסלח לי

הקרב האחרון של בועז

היחידה החלה תנועה לתוך השטח הבנוי של רמאללה. חייליה היו אמורים לתפוס את הרחוב הראשי, כך שכל הכוחות ייכנסו למוקעתה. זה היה בשעות הבוקר המוקדמות. מזג האוויר היה ערפילי מאוד. החיילים צעדו לאורך הרחוב ויהו שלוש דמויות עם נשק. הם צעקו להם לעצור. וכשהם לא עצרו, הצוות של בועז פתח באש ונהרג אחד המחבלים והשניים הנוספים נמלטו ככל הנראה.

בהמשך ההתקדמות, הגיע לשם כוח פלסטיני ברכב מסוג "וונדררה" וגם משם נפתחה עליהם אש. כל הצוות החזיר אש וחיסל את הכוח הפלסטיני, כמה מטרים לאחר התקרית עם הכוח הפלסטיני השני, התקדם הצוות של בועז, זאת במטרה להשתלט על אחד הבניינים הגבוהים, אשר משקיפים למוקעתה.

בשלב התנועה לבניין, נפתחה על הצוות אש מבניין בן 8 קומות, אשר היה סמוך לבניין המיועד. בעקבות מכת האש שנפתחה על הצוות, הוחלט להיכנס מיד אל תוך המבנה, לתפוס מחסות ולחסל את המחבלים. חיילי הצוות החלו מטירים את הבניין. התנהל קרב יריות עד לקומה הרביעית, שם הם מצאו מחבל וחיסלו אותו. המחבל אגב, היה לבוש מדי משטרה פלסטינית.

מהרגע הזה, שררה בבניין דממה וחדלו היריות. הצוות החליט לעבור לסריקה יבשה ללא ירי. לאורך כל הקרב, מוביל בועז את החבורה הצעירה. בגרם המדרגות המוביל לגג הבניין, הציץ בועז כלפי מעלה ואז יצא מהגג מחבל חמוש וירה צורר. כתוצאה מהירי, נפגע בועז קשה בצווארו והעורק הראשי שלו התפוצץ. גם הסמ"פ נפגע מרסיסים בראשו.

בועז התמוטט מיד והחיילים שחשבו כי בועז רק שוכב כדי לתפוס מחסה, צעקו לעברו: "בועז, חלץ אחורה!". רק לאחר כמה שניות שהם הבינו כי מפקדם נפצע, הם חילצו אותו. הצוות עלה לגג וזרק דימון שפירק את המחבל. במקביל, הורד בועז לקומה הראשונה שם הוא טופל ונותח במקום על ידי הרופא והחובש שהיו בצוות.

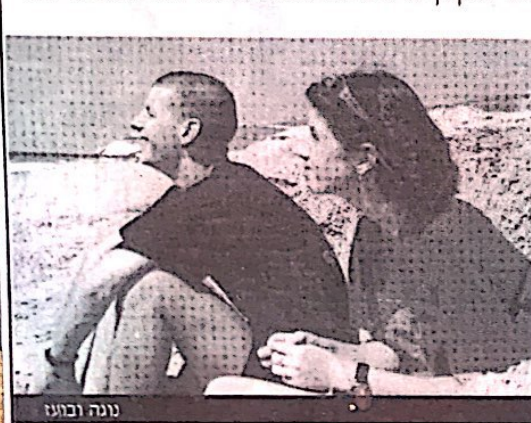
תחילה, ניסו לפתוח לו דרך שתסייע במעבר לכניסת אוויר, אך דבר לא הועיל ולמרות שבשניות הראשונות הוא היה בהכרה, הוא חדל לנשום לאחר חצי דקה וכעבור שתי דקות הוא נפטר. זמן המוות נקבע לשעה 06:14, בתאריך 29/03/02.

דבריה של נוגה מעל קברו של אחיה

אח שלי קטן, מלאך. ילד קטן עם חיוך מבויש, מתוק. ילד טוב כל כך והכל קטן עליך, הכל פשוט.

כנראה, בועז, שלא קלטנו את כל הרמזים שאמרו שפרח, אח מלאך שכמוך, זה פיקדון שלא נשאר לכל החיים, כי הטובים תמיד הולכים קודם, אלוהים משאיל לנו אותם לזמן קצוב ומיד הוא קורא להם לחזור לעמוד לצדו.

היה כל כך שמח וכיף בליל הסדר, כולם סביב השולחן ואתה, במן צחוק כזה, השתלטת על ההגדה ולא נתת לאף אחד לקרוא. ביום חמישי מוקדם בבוקר הגיעה הקריאה. כרגיל, קפצת בלי היסוס, סגרת קצוות, ווידאת שכל הצוות יודע ורצת ליחידה. אפילו לא עצרת לחשוב שהלכה הרגילה. ביום שישי בבוקר התקבלה הידיעה. כולנו עוד היינו בבית בחופשה והכל עצר בבת אחת. בטח אתה כבר מתקתק עניינים שם למעלה ודואג לסדר הכל, אז תגיד לאלוהים, בועז, תגיד לו שישלח לנו קצת נחמה ורחמים, כי פה למטה אנחנו לא רואים את הסוף. אנחנו מבטיחים שנאסוף את השברים ונמשיך קדימה בדרך שלך, עם מה שהורשת לנו בשהות הקצרה שלך איתנו, הקצרה מדי.

נוגה ובועז

נמצא את הכוח לחיך ולמצוא את הטוב והחיובי גם באפור של השגרה. תהיה סובלני כלפינו חמוד, כי אנחנו רק מתחילים להבין שזה נגמר...

דברים לזכרו מפי חבר לצוות:

פומרנץ!

רק לפני חודשיים חזרתי מחצי שנה עם הטירונים בבא"ח גולני ואני זוכר שכל הזמן שאלתי שאלות ו ניסיתי לברר פרטים על המפק"צ שמוביל את הצוות ומכל האנשים ששאלתי שמעתי את אותה התשובה – "פומרנץ...בן אדם זהב!". אני חושב שהמשפט הזה, קצר ככל שיהיה, אומר בעצם את הכול. לפני שהכרתי את בועז הלוחם ובוועז המפקד, הכרתי את בועז החבר הטוב, שכן עם קצת חששות אחרי חצי שנה בלי הצוות גרמת לי להרגיש כאילו לא עזבתי. ישר כשהגעתי בשיחת פתיחה אמרת לי – "אתה תהיה איתי, מקדימה!". בהלוויה הדבר הראשון שכולם דיברו עליו היה החיוך שלך וכל פעם כשאני חושב עליך החיוך הזה הוא התמונה הראשונה שעולה לי בראש.

פומרנץ תזכור תמיד שהצוות הזה הוא אתה, אתה שהיית יותר מורעל מכולנו, אתה שהובלת אותנו גם בפעם האחרונה ובתור זה שהלך מאחוריך כשהכדורים שרקו מסביב, מסיבה לא מובנת הרגשתי בטוח ושהכול יהיה בסדר ...

בהלוויה כולם אמרו שלום ונפרדו, אבל שנינו יודעים שאתה תמיד תישאר איתנו.

אוהב אותך

גל מלצר

דברים לזכרו מפי ידידה:

דווקא עכשיו כשבאתי הביתה לביקור אחרי הרבה זמן שלא התראינו , אתה כבר לא כאן. תמיד כעסת על זה שאני מגיעה לבקר באמצע השבוע ואתה כאן רק בסופי שבוע, (אם בכלל) ולכן הרבה זמן לא הזדמן לנו לראות אחד את השני . עכשיו שהגעתי אתה כבר לא כאן .

בועז, אני יושבת כאן בבית שלך אחרי שכל החברים מהצבא היו כאן וסיפרו לי כ"כ הרבה סיפורים שלא הכרתי . אני הכרתי את בועז של הטיולים בימי שבת, הבילויים בימי שישי , בועז שמסיים מסלול כאן , קורס שם , אבל אף פעם לא סיפרת הרבה על הצבא . מבועז השובב שמציק לבנות כדי לעצבן , דוחף את אמיר הרכז למים במסעות , ומטביע אותנו בנחלים , שאליהם הגענו רק בזכות הידע שלך שרכשת עוד בטיולים עם המשפחה . מבועז הזה אני לומדת רק עכשיו להכיר את בועז המפקד , שדואג לכל החיילים שלו , שעומד ראשון בקרב , שבונה עמדות ברגיער כי צריך . יכול להיות שלא הכרתי אותך מספיק ועכשיו אני לומדת ואלמד עוד הרבה סיפורים עליך ויכול להיות שפשוט הכרתי בועז אחר , בועז שלנו .

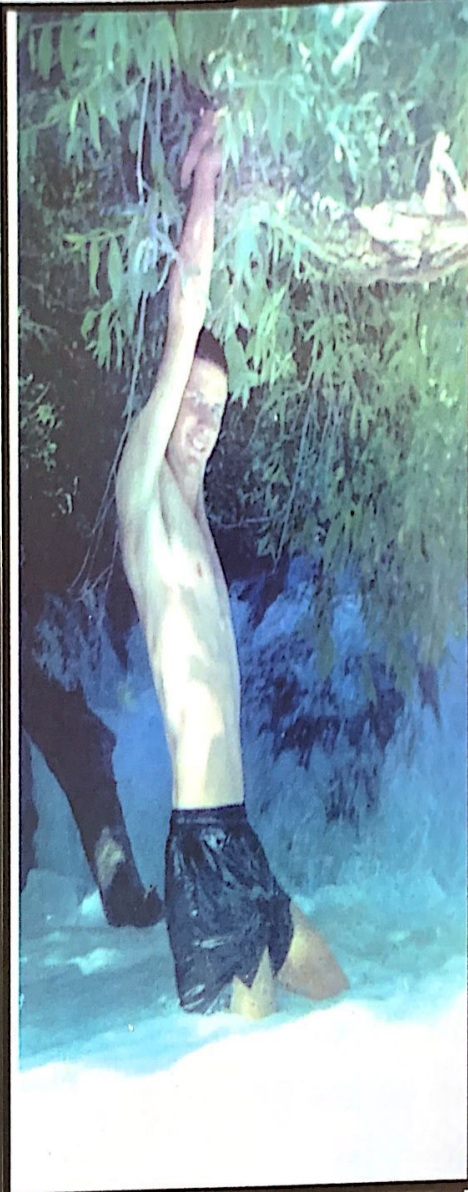
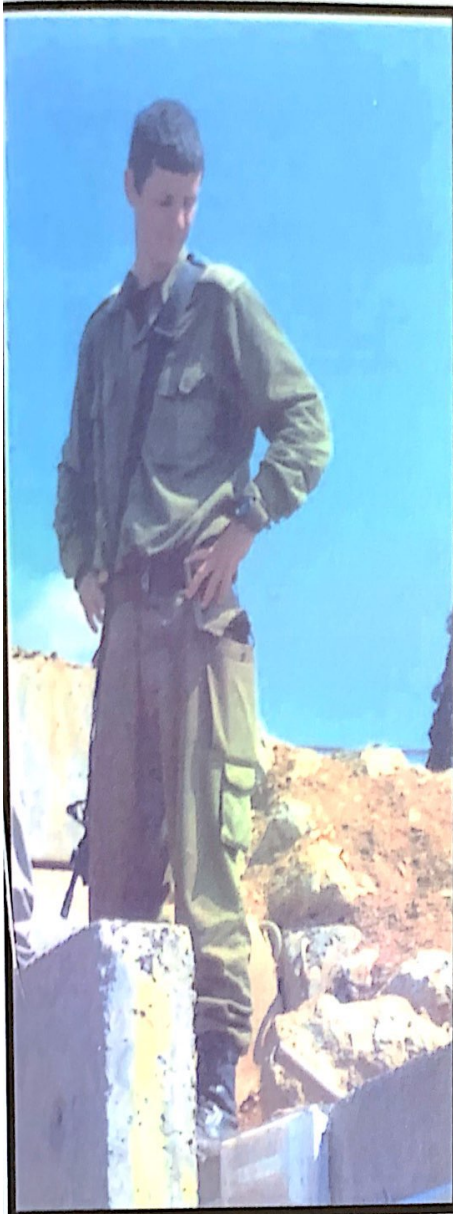
אני מוצאת את עצמי רוצה לסיים את כל דברים של בועז – לסיים את "הארי פוטר" באנגלית , לראות שוב את כל הסרטים שאהבת , את כל הסרטים שראינו ביחד , לטייל שוב ברמת הגולן שכ"כ אהבת ובשאר הארץ , לשמוע שוב את כל שירים שאהבת . אני רואה את התמונות שלך כילד , הטיולים שלכם כמשפחה ויודעת שככה אני ארצה לגדל את ילדיי, עם הערכים שקיבלת והידע שרכשת והרבה ממך יהיה בהם – אתה יכול להיות בטוח . עד עכשיו לא ידעתי לאן לנסוע – הודו , אוסטרליה , דרום – אמריקה ועכשיו אתה יכול להיות בטוח שאת ארץ האש אני אחרוש למענך ובכל פינה שם אני אהיה איתך בטיול בשבילך . אני בטוחה שיהיו עוד הרבה דברים שלאורך הדרך יזכירו לי אותך . יזכירו מכיוון שאותך אף פעם אף אחד לא יוכל לשכוח .

נ.ב.

אנחנו צריכים למצוא זמן כדי להחזיר לך את הדיסקים של הלהקות הצבאיות שנתת לי .

אוהבת יערה

פומרנץ בועז 1980 - 2002

להיות גולנצ'יק

האוטובוס, ולדעת שגם שם צעדת. זה לתפוד
מטרת קרטון, אבל לנשום את הקרב. לקלל
שלוש שנים, ולחשוב שזה לא מספיק. להתעצבן
על ההקפצה מהבית, אך להכיר בזכות שביציאה.

להיות גולנצ'יק זה לחלק את האומץ לדרגות
שונות של פחד. זו רצות צמוקה, אבל תמיד
מגלים יותר. זו אפלה מוחלטת, אבל הלילה
לבן. זה לכעוס על החברה שחיתתה ולבסוף
עזבה, כי אתה לא בא הביתה, בלי שתדע
בעצמך מתי אתה חוזר. להיפצע רק מרסיסי
הלב. להביט באנשים עם הכומתות האדומות
כאשר לך יש עיניים אדומות.

את המכתב הזה קיבלתי מחיילי גולני. קראתי
בו דברים שבני, חייל בגבעתי, אולי לא מבטא,
כי הוא אף פעם לא כתב לי מכתב למצרכה.

מאיר שלום,
לפעמים מטפסים עלינו בתקשורת, אבל ככה
זה. תמיד מוצאים מלים רעות, וכמעט אף פעם
טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב זה כחודש
לפני סוף המסלול שלנו, בתקווה שאנשים
גם יבינו אותנו, ולא יתרשמו רק ממה שכותבים
עלינו. המכתב הורכב ממילים שבהן כל אחד
מחיילי הפלוגה הגדיר.

להיות גולנצ'יק זה הבופור והחרמון ותל
פאחר ותל פארס והסולוקי, ודגל הדיו באילת,
והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה. זה לגמור
מסע בחרמון כשאתה אוהב את הארץ הפרושה
לרגליך.

להיות גולנצ'יק זה עבר והווה ועתיד,
וחלום ותקווה, ושקיעות ונחלים, והרים
ודריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין, וציפות
מתמדת, ודתיים וחילונים, וגעגוע וזעזוע,
ויד שתמיד אוחזת בנשק.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד
ליותר. זה לא לתת למה שאתה להפריע למי
שאתה יכול להיות.
הקרע ספוגה בדם, ואנחנו כאן בשבילכם.

לבטחונכם.
אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת.
נשבעים נצח לירושלים - כי להיות גולנצ'יק
זה קודם כל להיות בן אדם.

מה זה בשבילו גולני. אז:
לאנשים הקטנים עם הצל הגדול:
להיות גולנצ'יק זה לקלל את הגשם והבוץ
שעכשיו, אבל להתעקש לצאת למארב בלילה.
להתקשר לאמא להרגיע, ולהגיד לאבא ש"לא
נכון", ואתה בבית-שמש ולא בבית-לחם.
זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת אם
הם מבינים את הפחד שלך. זה להציץ בשמש
השוקעת, ולדעת שרק עכשיו מתחיל היום.

להיות גולנצ'יק זה לשאול המון שאלות על
המוות, בלי לקבל תשובה אחת על החיים. זה
לאבד אחים לנשק, אך לא את התקווה, הטירוף
שבציניים והצלילות שבמחשבה. לשמוע על
העבר בלבנון, כשהמחר זה אנחנו באיו"ש.

ולהרגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע,
אבל לא להתאכזר לצרבי שבמחסום.
להיות גולנצ'יק זה לחלום על חו"ל ולטייל
בשטח איי. לתת בים מהלוף ולחשוב על
שווארמה.

להיות גולנצ'יק זה לראות את הנוף מחלון

צוות אורי, מחזור אוגוסט 2000
גולני

בעז פומרינץ

בעז נולד ב-25/2/1980 בקרית-שמונה, ילד שלישי לחני ואקטן לנגה ואליאב.

בילדותו למד בעז בבית"ס היסודי "מגינים" ובמקביל לקח רפרחייקט אזורי לילדים מחוננים במכללת "תל-חי" החל מכמו כן היה חניך בחוגי סיור של החברה להגנת הטבע

בתום 8 שנים בבית"ס היסודי, עבר בעז ללמוד בתיכון המלכריית-שמונה ע"ש דנציגר בו סיים את לימודיו במגמת הפיזומחשבים.

לאחר סיום התיכון התגייס בעז לצבא, לקורס טיס. לאחר 4 בקורס נמצא לא מתאים וצורף לטירונות גולני בגדוד 13. לא תקופה קצרה עבר לסיירת אגוז.

בעז סיים מסלול ביחידה ולאחריו שירת כלוחם בצוות בוג

מספר חודשים לפני מועד שחרורו המתוכנן יצא בעז לקורס קצינים, אשר בסיומו חזר ליחידה לפקד על צוות לוחמים.

בספטמבר 2002 היה מיועד להשתחרר.

לאחר שהייה של חודש ימים בקו בצפון יצא הביתה לחופשת הפסח.

בארוחת ליל הסדר נכחו כל בני המשפחה לראשונה מזה זמן רב.

מיד לאחר ליל הסדר הוקפץ חזרה ליחידה לפעילות מבצעית.

הוא נפל, ב-29/3/2002 בקרב ברמאללה לאחר שנפגע מירי של מחבל.

בעז הוא החלל הראשון במסגרת במבצע "חומת מגן".

יהי זכרו ברוך.